

Friidrottskrönika maj av Sven Trönne

Vintern rasat ut och sköna maj välkommen..... Det finns olika vårtecken antingen vi ser dem genom blommor/växtligheter eller att ett antal idrotter åter börja visa sig utomhus. För föreningens friidrottsverksamhet har Kalvin knatet – löptävling på 1,5 km för flickor och pojkar i årskurserna 1-6 (även yngre förekommer) – blivit ett sådant. Nyligen avverkades årets upplaga med inte mindre än 635 ungdomar – vilket var 140 fler än i fjol. Tävlingen avgjordes under bästa förutsättningar och det var länge sedan det var så många personer på Ekevalla. Alla njöt i det fina vädret – förhoppningsvis även de tävlande ungdomarna som tog ut sig.

Om jag ska tro på mina kära ledarkollegor – vilket jag gärna gör – lär våra ungdomar även kommande säsong visa vilken bredd och topp det finns i vårt ”friidrottsstall”. Våra kastare visade direkt vid premiären i Trelleborg ”Palmkastet” (en kasttävling i diskus, spjut och slägga) att vinterträningen skötts bra och att det finns hopp (!) om en ljusnade framtid. Ett nyförvärv bland kastarna har också kunnat räknas in i Emelie Hoffer från IFK Helsingborg.

Under en tävlingssäsong kommer några att glädjas över framgångar och andra kommer att fundera över vad som inte gick riktigt som man tänkt sig. Oavsett om man är tävlande på högsta elitnivå eller om man befinner sig på lägre nivå är det så mycket som spelar in. En förutsättning för bra resultat är att få vara skadefri. Många (gäller både ungdomar och seniorer) ligger hela tiden på gränsen för vad kroppen tål i belastning och det gäller att hela tiden lyssna på sin kropp och för all del även själ. Vårt rutinerade tränargång lägger så klart upp en långsiktig planering för träningen och min uppfattning är att man ska följa den och eventuella avsteg ska göras i samråd med sin tränare. Jag har ibland – låt vara att det var ett tag sedan – sett föräldrar som efter den ordinarie träningen fortsatt diverse ”övningar” med sina barn/ungdomar men jag vill påstå att det blev inte bättre av det utan snarare tvärtom. Det är också viktigt att understryka den själsliga och mentala biten – en ofta bortglömd och underskattad del. I tonåren händer så mycket kroppsligt och själsligt. Viktigt är att ungdomarna/föräldrarna och tränarna är ”vakna” för detta och kan ha ett öppet förtroende för varandra i alla delar.

För några år sedan såg jag ett skrämmande exempel på hur det inte får gå till i kommunikation och förståelse. En lovande tjej i tonåren på medeldistans här i Skåne löpte i DM-tävlingar under sin kapacitet. Vad hände? Hennes pappa – som också var hennes tränare – skällde ut sin dotter/adept inför ”öppen ridå” och talade om för henne att som straff fick hon inte åka med hem i bilen utan skulle i stället ta sig hem med ett extra löpträningspass. Jag vet inte hur den delen slutade men jag vet att det var absolut fel metod att trösta den för dagen mindre lyckade prestationen. Det kan tilläggas att man inte bodde på samma ort som tävlingen ägde rum. Tjejen ”försvann” inte långt därefter från löparbanan. Det måste hela tiden finnas balans i kraven - för alla som har sysslat med idrott vet också att det finns ett antal som verkligen har så kallade ”tävlingsnerver” och nästan är rädda för själva tävlingsmomentet.

Eftersom jag ändå är inne på avsnitt ”hur det inte får gå till” belyser en annan händelse som jag hört talas om. En tävlande ungdom överträffade sig själv med ett bra resultat. Vad hände då? Jo, en förälder – inte till den tävlande ungdomen men väl från samma förening – talade om för funktionären att det måste var en felmätning för den kapaciteten hade inte den tävlande. Funktionären var rutinerad, resultatet korrekt och den aktuella föräldern hade inte

heller sin egen ungdom i samma åldersklass så man undrar förstås vilket motiv som fanns och vilken föreningskänsla den föräldern hade. Dessbättre är en sådan yttring ett undantag.

När jag läser och ser i media hur många gånger klandervärt vissa uppför sig – gäller inte minst publik - i stora lagidrotter som fotboll och ishockey tycker jag att friidrottarna och åskådarna framstår som ett klart föredöme. I motsats till en del idrotter – där det kan förekomma hatramsor mot såväl domare och motståndare – finns det så gott som ett hundra procentigt stödjande av prestationer oavsett ifall de tävlande är från samma förening eller representerar andra. Precis så ska idrotten vara – något positivt. Detsamma gäller de tävlande. Under alla år jag funnits med i vår styrelse i en eller annan skepnad inom EAI:s friidrott kan jag inte påminna mig att vi behövt diskutera någon som misskött sig. Det tycker jag att alla våra aktiva, ledare och föräldrar har all anledning att vara stolta över.

Apropå etik och moral vill jag passa på att rekommendera studier av hemsidorna för Svenska Friidrottsförbundet respektive Riksidrottsförbundet avseende dopning. Det finns en hel del information som kan vara nyttigt att ta del av. Du finner dem på www.friidrott.se respektive www.rf.se.

Sven Mattsson – som på ett förtjänstfullt sätt ser till att det kommer in material på hemsidan och serverar pressen resultat – uppmärksammade mig på att det i år även är anmält ett herrlag från EAI i friidrottens seriesystem och att det måste vara länge sedan vi deltog med ett manligt lag. Svaret är att senast det begav sig för herrarna med ett lag var 1998. Nu får man bege sig till Norrköping och tävla den 21 maj. Samma dag beger sig våra kvinnor – som under många år deltagit seriesystemet - till Karlskrona för att utkämpa en match.

När jag funderar på vår egen organisation finns det en del jag skulle vilja belysa. Idrotten strävar ju efter att vara jämställd och att såväl kvinnor som män finns med i föreningsarbetet. Friidrotten har ju på ett sätt bra förutsättningar eftersom det på tävlingsnivå förekommer både flickor och pojkar, män och kvinnor och i vår förening görs det därvidlag inte någon skillnad när det gäller vilka som får träna och tävla. När jag då ser på styrelsenivå finns det absolut en ”slagsida” genom att den manliga delen är klart överrepresenterad så jag hade gärna sett att det är fler tjejer/kvinnor som vill åta sig att delta i denna del. Inom friidrotten i vår förening framstår Susanne Justesen – såväl i styrelsen som på tränarsidan - som ett lysande exempel när det gäller det kvinnliga engagemanget.

Jag vet inte om styrelsestrukturen fungerar dåligt för kvinnor i allmänhet men kanske är det så. Det är nämligen ett ”fenomen” jag noterat lite överallt och det är kanske något vi män och kvinnor borde kommunicera mer kring. En i mitt tycke lite intressant notering gjorde jag för några år sedan i samband med att Skånes Friidrottsförbund hade sitt årsmöte. Det besöktes av cirka 35 män och 1 kvinna.

Om någon tjej eller kvinna skulle vilja finnas med i styrelse så uttryck gärna detta även om det kanske är lite ”osvenskt”. Vi har ju en tendens att inte vilja tala om ifall vi är intresserade av ett uppdrag utan väntar gärna med en förhoppning om att bli tillfrågad och då ska vi helst också vara lite blygt avvaktande och kanske hoppas på att bli övertalad.

Detta om styrelsen kan även gälla tränare – det vill säga gärna fler tjejer och kvinnor. Skånes Friidrottsförbund genomför utmärkta kurser så det är bara att be att få ta del av vad som är på gång för att förkovra sig eller gå in och kolla på dess hemsida www.skaneFriidrott.org

Nu ska dock inte den manliga sidan – framförallt inte de yngre - känna sig förbigångna och jag vill först och främst nämna att det är trevligt och roligt att Daniel Hägg och Andreas Löfqvist – två äldre tonåringar - engagerat sig som tränare. I ”förnyelsens namn” hoppas jag därför på att ungdomar i allmänhet på ett eller annat sätt vill delta i föreningens verksamhet när de gäller ledarengagemang i den mån det nu inte inkräktar på insatsen som aktiv utövare. Det är ni som bär en stor del av framtiden.

Eftersom jag nämnde Andreas Löfqvist har jag noterat att han skrivit en roman som ett projektarbete och att han inte har något emot att bli författare. Kanske kan Andreas och andra ungdomar som eventuellt är intresserade av det skrivna ordet skriva någon krönika här? Det är bara att anmäla sitt intresse till Sven Mattsson.

Så här i slutskedet på min krönika kan jag nämna att förutom att följa våra ungdomar i diverse tävlingar finns det möjlighet till att se en hel del friidrott i TV under säsongen. Det gäller dock att ha tillgång till en hel del kanaler för denna ädla idrott visas i SVT, SVT 24, TV4, TV4+, Eurosport samt den nya Sport Expressen. Ett intressant program kan förhoppningsvis bli ”Friidrottskväll” på SVT som kommer att sändas enligt samma modell som ”Fotbollskväll” och ”Hockeykväll”.

Avslutningsvis önskar jag en god friidrottsäsong och återkommer med en ny krönika och nya synpunkter/funderingar om ett par månader. Missa förresten inte firandet av Sveriges Nationaldag den 6 juni med början kl.16.00 i Sahlins park vid Trollsjön. Det är ett arrangemang som EAI friidrott är delaktig i.